

[Miljøministeren]

den og sammensætningen af de radioaktive stoffer, der kan frigøres til miljøet i forbindelse med kulfyring. Projektet forventes afsluttet i andet halvår af 1983 og planlægges fulgt op af andre projekter, bl.a. en vurdering af miljø- og sundhedsmæssige effekter af radioaktive isotoper i flyveaske fra kulfyrede kraftværker ved spredning via deponier og via luften.

Spm. nr. 721

Til undervisningsministeren (6/5 82) af:

Bertel Haarder (V):

»Hvorfor vil ministeren ikke godkende forsøget med en idrætslinje på Gentofte Studenterkursus, der er privat, når hun derefter direkte opfordrer en række offentlige gymnasier til at gå ind i forsøg med idrætslinjer?«

Begrundelse

Gentofte Studenterkursus har de mest oplagte muligheder for uden væsentlige omkostninger at gå i gang med et konkret forsøg, der tilmed varmt støttes af Dansk Idræts-Forbund og bakkes op af kulturministeriet.

Derfor er det ubegribeligt, at ministeren indkalder en række gymnasier til møde om forsøg med idrætslinjer uden så meget som at invitere rektor Hindsberger eller andre fra Gentofte Studenterkursus, som klart har ophavretten til ideen.

Ministeren har tværtimod totalt afvist forsøgsansøgningen fra Gentofte Studenterkursus. Forsøget bør efter venstres mening straks godkendes.

Besvarelse (17/5 82):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det stillede spørgsmål må bero på en misforståelse. Det møde, som der henvises til i begrundelsen, må sandsynligvis være et møde, der blev afholdt den 29. og 30. april 1982 for *idrætslærere*, der har deltaget i forsøg med idræt i gymnasiet, eller som har vist interesse herfor. Som sådant falder mødet ind i en række andre møder om forsøg arrangeret af direktoratet for gymnasieskolerne og højere forberedelseksamen. Disse møder er oprindelig blevet til efter ønske fra de lærere, der deltager i forsøg, og hovedformålet med

dem er, at lærerne skal have lejlighed til frit at udveksle erfaringer og synspunkter, specielt hvad angår forsøgenes faglige aspekter. Af denne grund ville det have været usædvanligt at invitere deltagere med fra Gentofte Studenterkursus, idet der som bekendt ikke er ansat idrætslærere på studenterkurser.

Jeg har tidligere begrundet afvisningen af forsøget ved det nævnte studenterkursus og først og fremmest gjort det med henvisning til den stærke specialisering inden for enkelte idrætsgrene, hvorved forsøget ville være i modstrid med målet med gymnasiet som en almen uddannelse. Men også andre forhold var med til at begrunde afvisningen.

Det er muligt, at spørgeren finder, at forsøget er uden væsentlige omkostninger, men ikke desto mindre er det et af de relativt dyreste forsøg, der har været ansøgt om overhovedet. Det skyldes f.eks. holdstørrelsen i specialidræt på 8 elever, hvor man ellers ved forsøg kræver hold på mindst 16 elever og, hvis forsøgene begynder i 1. g, mindst 25. Endvidere fordyres forsøget af anvendelse af to skematimer mere om ugen og af halleje. Det er også meget dyrt, når kursusforløbet bliver foreslået udvidet fra de nuværende to år til tre år. Endelig er det af betydning, at forsøg iværksættes af lærere med betydelig undervisningserfaring, og at det sker på steder, hvor der allerede eksisterer et levende fagligt miljø. På denne baggrund finder jeg derfor ikke anledning til at ændre den trufne afgørelse.

Det betyder naturligvis ikke, at jeg så er af den opfattelse, at der ikke skal laves forsøg i faget idræt. Jeg har bemærket, at mange lærere har taget initiativ til små og store forsøg, hvor der er mulighed for at udføre et egentligt udviklingsarbejde på idrætsområdet. Jeg er også bekendt med, at de fleste idrætslærere er opmærksomme på, at der findes en gruppe unge, der føler det som et problem på samme tid at skulle tilgodese deres uddannelsesmæssige og deres idrætslige ambitioner.

De forsøgsansøgninger, som lærere har taget initiativet til, og den faglige debat, der foregår, viser, at lærernes ønsker går i retning af at sikre eleverne en bred teoretisk og praktisk uddannelse i idræt, samtidig med at elevernes uddannelsesmæssige muligheder efter gymnasietiden ikke forringes. Det er min opfattelse, at man ved et videre arbejde